

Försvvarshögskolan

How the logic of risk disrupts traditional understandings of security

En studie om säkerhetisering och Covid-19 i Australien

C-uppsats

Försvvarshögskolan

Statsvetenskap påbyggnadskurs HT 2021

Författare: Tintin Cornelius

Handledare: Stefan Borg

Antal ord: 13021

Innehållsförteckning

1. Inledning
  - s. 4 - 1.1 Bakgrund
  - s. 4 - 1.2 Tidigare forskning
  - s. 10 - 1.3 Forskningsproblem
  - s. 11 - 1.4 Syfte och övergripande frågeställning
2. Metod, material och teori
  - s. 12 - 2.1 Tillvägagångssätt
  - s. 13 - 2.2 Material och avgränsningar
  - s. 15 - 2.3 Teoretiskt Ramverk
  - s. 19 - 2.4 Operationalisering
3. Undersökning
  - s. 20 - 3.1 Disposition
  - s. 21 - 3.2 Undersökning
4. Avslutning
  - s. 33 - 4.1 Slutsatser
  - s. 34 - 4.2 Vidare forskning
5. s. 36 - 5. Källförteckning

Abstract

This essay aims to further the theoretical insights of Jessica Kirk and Matt McDonald concerning securitization and Covid-19. They argue in the article *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19* that the binary view embedded in traditional securitization theory lacks in providing a theoretical framework for the securitization of health, and more specifically the Covid-19 pandemic. By constructing a theoretical framework that seeks to deepen the conceptual ramifications of securitization theory, as well as combining it with the logic of risk, this essay aims to understand how security was constructed in the first two months of the pandemic by the Australian government. The essay concludes that traditional securitization theory needs to be reworked to incorporate the logic of risk, as well as soften the rigidity on which the theory operates.

Keywords: risk, resilience, security, securitization theory, health, Covid-19, Australia

1. Inledning

1.1 Bakgrund

“I would say national security is work in progress” - Jeb Bush

I början av 2020 kom alarmerande inslag om ett nytt influensavirus från Kina att dominera internationella medier. Vad som nu upplevs av många som ett bleknande minne och en komatös normalitet var en global kris som galvaniserade samhällen och nationer att genomföra extraordinära åtgärder på en så allomfattande nivå att det påminner om samhällen i kris- och krigsförhållanden. Olika individer, samhällsgrupper, politiska partier och olika regeringar har uppfattat och bemött pandemin på avsevärt olika sätt. Covid-19:s grava hot inte är en självklarhet, utan något som formuleras, konstrueras och berättigas. Denna uppsats ämnar att djupdyka i detta, att undersöka och försöka förstå processen hur en hälsorisk säkerhetiseras utifrån ett specifikt fall. Just valet av Australien har gjorts då den uppsatsen ämnar att vidareutveckla en fallstudie som dels undersöker Australien. Även att den stora mängd material som kommer analyseras finns lättillgängligt att införskaffa samt är skrivet på engelska, vilket gör källmaterialet läsbart och förståeligt, har motiverat valet av Australien. Dessutom utgår denna uppsats utifrån ett forskningsläge relaterat till säkerhetisering och hälsa vilket gör Covid-19 till ett illustrativt fall att undersöka.

1.2 Tidigare forskning

Vad som konstituerar det ofrånkomliga centrat i säkerhetiseringsteori är den så kallade Köpenhamnskolans. Köpenhamnskolans är en tankeskola inom statsvetenskap och IR-teori som formulerades under 90-talet - tankeskolan ser säkerhet som en intersubjektiv process där säkerhet och hot är sociala konstruktioner. Säkerhet framkallar ett skeende av suveränitet däri staten tillskrivs makt att agera enligt vad situationen ter sig kräva.¹ Ole Wæver menar att säkerhet som koncept, såväl i akademiska som generella diskurser, saknar en precis och reflexiv definition och att den statscentristiska och allomfattande premisen alltför ofta accepteras utan kritik eller reflektion. Säkerhet relateras alltid till staten som referentobjekt, antingen explicit eller implicit, oavsett om det görs försök att frångå detta. Wæver menar att säkerhetsproblem är utvecklingar som hotar staters suveränitet och sker i ett sådant våldsamt

---

¹ Buzan, Barry, Wæver, Ole & De Wilde, Jaap (1997), *Security: A New Framework for Analysis*

eller hastigt skede att det kraftigt underminerar statens förmåga att förse och försörja för sig självt. Denna logik leder till att när stater betecknar en utveckling som ett säkerhetsproblem tillskriver staten sig rätten att agera på särskilt sätt för att bemöta detta säkerhetsproblem. Säkerhet är inte något som bara är, utan det är något som praktiseras - säkerhet *görs*, säkerhet *talas*. En premis för detta postulat är socialkonstruktivistiskt i sin karaktär, vilket innebär att säkerhet är en *intersubjektiv* konstruktion, och refererar inte till någon objektiv verklighet. Wæver motsätter sig kritiska synsätt på det traditionella säkerhetsbegreppet då dessa perspektiv även gör antaganden om objektiva värden eller förhållanden berörande säkerhetsbegreppet. Själva yttrandet av säkerhet i en kontext är i sig självt agerandet värt att undersöka, då detta är påbörjandet till ett försök att säkerhetsisera ett fenomen. Den fundamentala verkligheten är konstruktionen av säkerhet, inte dess referens till 'objektiva' ting. Wæver kallar detta för "the speech act", eller talhandling. För att en utveckling eller ett fenomen ska säkerhetsiseras måste publiken gentemot säkerhetsiseringsaktören riktar talhandlingen acceptera säkerhetsiseringen. Wæver exemplifierar med fyra fallstudier och yrkar även för att avsäkerhetsisering ofta är mer önskvärd än säkerhetsisering. Därmed kan det sägas att ett fenomen rör sig på en linje mellan polerna avsäkerhetsiserat och säkerhetsiserat.² Olika perspektiv för säkerhetsiseringsteori lägger betoning för olika säkerhetsiseringsaktörer, det vill säga utövaren av talhandlingen. Exempelvis argumenterar Fred Vultee för att massmedia är en central aktör som agerar i samstämman med politiker för säkerhetsisering av ett fenomen.³

Didier Bigo och Jef Huysman har unika och annorlunda perspektiv på säkerhet och säkerhetsisering och bör rimligen därmed inkluderas. Bigo skriver i artikeln *Security and Immigration: Toward a Critique of the Governmentality of Unease* om hur migration och säkert har intimt sammanvävts i modern tid. Han menar att säkerhet har transformerats i och med en konvergens av olika lokala, regionala, nationella och internationella nivåer. System och diskurser som grundas i risk och riskhantering har kommit att tränga in i och genomsyra samhällen världen över, och då speciellt västerländska samhällen. Detta är ett resultat av en neoliberal logik där frihet alltid associeras med dess gränser relaterat till faror, hot, säkerhet och osäkerhet⁴. Bigos postulat kan exemplifieras med följande citat:

---

² Wæver, Ole (1995) "Securitization and Desecuritization", *On Security*, s. 46-86

³ Vultee, Fred (2007), *Securitization as a theory of media effects: the contest over the framing political violence*

⁴ Bigo, Didier (2002), *Security and Immigration: Toward a Critique of the Governmentality of Unease*

This misgiving-based security process becomes a political technology of ruling that concentrates fears on an adversary who is always opaque and difficult to catch [...] This security process [...] is added to disciplinary technologies and strengthens the legitimacy of a permanent surveillance supposedly intended only for “others”. [...] Neither reducible to sovereignty and punishment nor to biopolity and power of life, this political technology is based on proactive, anticipative, and morphing techniques and aims at mastering a chaotic future with minimalist management focusing only on risky groups (so-identified) or groups at risk.⁵

Även Jef Huysman ser säkerhet och säkerhetisering som en kontinuerlig och fragmenterad process som i sin essens baseras i den konceptuella oändligheten i risk. Detta är kanske mest uppenbart i och med titeln av boken, *Security Unbound*. Säkerhet är inte längre något som är begränsat, särskilt och specificerat till det sällan och det ovanliga, utan kan knytas an till vad som helst, vare sig det är terrorism, migration, energisektorer, ekonomi eller hälsa. Efter kalla krigets bipolära världsordning är säkerhet inte längre begränsat till statlig existens gällande konventionella konflikter utan är *obegränsat*, vilket kan exemplifieras med NATO:s skifte från säkerhetspraktiker centrerat kring en global fiende till styrning av osäkerhet och ovisshet. Säkerhetisering är ingen monolit, utan ett fragmentiserat och multipelt skeende. Därmed sprider säkerhet osäkerhet och potentialiteten av hot in i en myriad av sociala relationer och organiseras i diverse statlig praktiker och policies. Detta menar Huysman gör säkerhetisering fundamentalt antitetiskt till demokrati, vilket leder till undertiteln av boken - *How security practices eneat democratic limitations*.⁶

För att vidare beröra den konceptuella problematiken eller komplexiteten med risk bör Giorgio Agamben och Rens Van Munster få utrymme. Agamben, känd för sina resonemang om suveränitet och biopolitik, för i artikeln *On Security and Terror* ett resonemang om hur den säkerhetscentrerade, eller kanske rättare sagt säkerhetsmaniska, staten förintar den schmittianska förståelsen av suveränitet och undantaget. Eftersom risk rent konceptuellt saknar begränsning i tid och rum blir den säkerhetsdrivna staten en “skör” organism som lätt kan transformeras från beskyddare till förövare.⁷ Van Munster argumenterar i artikeln *The War on Terrorism: When the exception becomes the rule* att USA har konstituerat sig som suverän över den globala ordningen genom att ställa sig utanför det internationella legala ramverket. Kriget mot terrorism har konceptuellt inordnat den ovan beskrivna definition av risk. Säkerhet är inte längre reaktiv, utan preventiv. Säkerhetsdiskursen domineras således av riskhanterings logik.⁸ Vad Agamben och Van Munster argumenterar för kan sägas vara den

⁵ Bigo, Didier (2002), *Security and Immigration: Toward a Critique of the Governmentality of Unease*, s. 81-82

⁶ Huysman, Jef (2014), *Security Unbound: Enacting Democratic Limits*

⁷ Agamben, Giorgio (2001), *On security and terror*, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*

⁸ Van Munster, Rens (2004), *The War on Terrorism: When the exception becomes the rule*

schmittianska mardrömmen, en depolitisering av staten. I sin bok om suveränitet och undantag skriver Carl Schmitt såhär: "...danger in the increasing sense of the State as a "huge industrial plant" [...] [that] runs by itself [...] and the decisionistic and personalistic element in the concept of sovereignty is lost".⁹

För att ytterligare cementera forskningsläget kring säkerhet och säkerhetsisering kan Thierry Balzacq's verk *Contesting Security: Strategies and Logics* inbegripas, då det behandlar kritisk säkerhetsteori. Med basis i köpenhamnsskolan lägger Balzacq fram ett par antaganden som görs rörande säkerhetsisering. Säkerhetsarbete är en variabel beroende av säkerhetsisering och för att säkerhetsisering ska 'lyckas' krävs, som Wæver säger, att publiken accepterar säkerhetsiseringen. Alltså:

That is, so long as they are regarded as legitimate. In other words, the logic of securitization comprises a specific grammar or rules of the political and the principle of legitimacy, that is, a necessary (not sufficient) condition by which security practices are sustained and without which they lose their moral grips on the subjects.¹⁰

I boken presenteras fyra koncept som utmanar säkerhetsbegreppet, säkerhetsiseringsteorier, samt säkerhetslogiker, vilket ger oss en inblick i forskningsläget. Dessa är motstånd, avsäkerhetsisering, frigörelse och resiliens. Särskilt intressant för denna uppsats är kapitlet inom konceptet resiliens av Mika Aaltola, titulerat *Pandemics as staging grounds for resilient world order SARS*. Som beskrivs av Lene Hansen kan resiliens sägas vara det mest vaga och fragmenterade inom kritisk säkerhetsteori. Resiliens innebär en process av anpassningar i mönster som ett samhälle tar till eller en individs bemötande av endogena eller exogena chocker eller störningar.¹¹ Resiliens är ett koncept som ofta kan hittas inom krishantering, då det handlar om att ingjuta en sorts förmåga att absorbera samhällsliga systemchockar. Vanliga exempel inkluderar naturkatastrofer och finansiella kriser, exempelvis orkanen Katrina eller Finanskrisen 2008.

Aaltola beskriver hur den samtida eran av sjukdom har alltmer funnit sig i att internationell hälsopolicy formuleras i en säkerhetskontext. Pandemier skapar en kontext där det medicinska säkerhetsiseras och vice versa. Denna konjunktion menar Aaltola beror på att "Modernity has experienced an expansion of the medicalized sphere of our existence (e.g. Latour 1988). At the same time, the language of security has spread to cover increasingly

---

⁹ Schmitt, Carl (2005), *Political Theology: Four Chapters on the Concept of Sovereignty*, s. 48, 65

¹⁰ Balzacq, Thierry (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 1-9

¹¹ Hansen, Lene (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 219-231

many modalities of the social realm.” Denna paradigm av så kallad medi-säkerhet har starka kopplingar till en säkerhetsdiskurs som lägger kroppslig eller fysisk säkerhet i emfas. I och med att hälsa kontextualiseras inom ramverket för en säkerhetsdiskurs innebär det även, som Balzacq postulerar, att säkerhetspraktiker förändras. Exempelvis betonas, både diskursivt och resursmässigt, medicinsk utveckling, bio-övervakning, lagring av vaccin och läkemedel samt förstärkning av medicinsk logistik. Med stöd av tre fallstudier menar Aaltola att resiliens präglar hur diskursen formuleras relaterat till säkerhet och hälsohot. Detta innebär att säkerhetiseringen av hälsohot, specifikt pandemier, måste ske preventivt och inte endast reaktivt, eftersom resiliens innebär förmågan att absorbera systemchockar. På grund av att pandemier i modern tid uppfattas vara intimt kopplade till globala logistiska transportsystem och ekonomiska interdependenser är säkerhetspraktiker kopplade till medi-säkerhet djupt förankrade i den globala ekonomins system av asymmetriska beroenden och flöden. Detta synsätt leder till en logik av säkerhetisering av hälsa eftersom risken av pandemi ter sig vara oförutsägbart i tid och rum, och därmed svårt att kontrollera. Medi-säkerhet kan därmed inte fränkopplas till en diskurs som relaterar till det internationella och det globala. Det finns ingen avskild inhemsk medi-säkerhet existerande i ett vakuum.¹²

Eftersom denna uppsats ämnar att undersöka och försöka förstå hur hälsorisker säkerhetiseras är det värt att inbegripa Stefan Elbe, som diskuterar hälsohot och säkerhetisering i artikeln *Should HIV/AIDS Be Securitized? The Ethical Dilemmas of Linking HIV/ AIDS and Security*, specifikt rörande HIV och AIDS. Utöver den normativa dimension finns ett flertal argument att notera. Elbe menar att eftersom det sätt som säkerhet formuleras språkligt och socialt placerar det hälsorisken i en social och språklig kontext med stark närvaro samt spårbundenhet till konflikt, det militära, det statscentriska och det existentiella hotet. Att logiken som tillhör detta opererar på effektivitet, prioriteringar och uppoffringar istället för altruism gör att verksamheten samt samhällets relation till detta fenomen agerar utifrån föreställningar om grav seriositet, existentiella hot, extraordinära åtgärder samt individuella såväl som gruppsliga uppoffringar. Detta innebär att säkerhetsarbetet kring säkerhetshotet ofta blir mindre transparent, mindre demokratiskt och riskerar att underminera eller försumma civilrättsliga såväl som mänskliga rättigheter. Speciellt intressant blir detta för säkerhetisering av hälsohot då referentobjektet a priori är individen, men att populationens hälsa ofta adderas. Elbe argumenterar för att den statscentriska dikotomin av hot/skydd som inbegrips i säkerhetisering av hälsohot gör att:

---

¹² Aaltola, Mika (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 205-218

...the securitization of the disease removes the issue from the more cosmopolitan and altruistic frameworks of health and development, locating it instead within a state-centric framework, where states are primarily concerned with maximizing power and security, rather than with addressing wider humanitarian concerns.¹³

På grund av hot/skydd logiken i samband med uppfattningen om existentiella hot kan ofta individer som är drabbade av hälsohotet bli en sorts biologiska förövare, vilket leder till en logik av 'hot från offer' och 'skydd av icke-offer'.¹⁴

Slutligen landar forskningsläget i Jessica Kirks och Matt McDonalds forskningsartikel publicerad september 2021, *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*. Kirk och McDonald redogör för forskningsläget inom säkerhetsiseringsteori samt mer specifikt för säkerhetsiseringsteori relaterat till hälsa. Artikeln är relevant såväl ämnesmässigt som teoretiskt och tidsmässigt, samt rörande val av fallstudie (Australien och Covid-19). Kirk och McDonald genomför en komparativ fallstudie där Storbritannien, Nya Zeeland och Australien jämförs i hur Covid-19 har säkerhetsiserats samt i vilken utsträckning. Författarna framför kritik mot rådande säkerhetsstudier och postulerar att säkerhetsisering inte nödvändigtvis behöver vara en 'top-down' driven process samt att extraordinära åtgärder inte nödvändigtvis kan beaktas som en produkt av säkerhetsisering. Därför kan forskningsartikeln beaktas som en teoridiskussion inom säkerhetsstudier trots betoning på fallstudier och empiri. Gällande Australien menar författarna att det har skett en delvis säkerhetsisering och att "Ultimately, The Australia case does not fit neatly into the Copenhagen School framework". Å ena sidan framfördes retorik som åberopade extraordinära åtgärder, vilket även genomfördes. Dock, menar Kirk och McDonald, att trots att Australien "shared the war terminology with the United Kingdom, there were also crucial differences in this framing". Vad som är intressant är att Kirks och McDonalds analys av Australien och Covid-19 är att det faller i linje med Aaltolas tes om säkerhetsisering, hälsa, medi-säkerhet och resiliens. De menar att retoriken som fördes av premiärminister Scott Morrison lade betoning på risker för särskilt utsatta grupper i samhället och att krigsterminologin därmed integrerades med risk-begreppet. Vidare menar författarna att uppmaningar till personligt ansvar och solidaritet gör att Australien inte faller nått inom Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori.¹⁵

Diskussionen ovan om forskning faller samman i ett forskningsläge där ett potentiellt

¹³ Elbe, Stefan (2006), *Should HIV/AIDS Be Securitized? The Ethical Dilemmas of Linking HIV/ AIDS and Security*, s. 119-144

¹⁴ Elbe, Stefan (2006), *Should HIV/AIDS Be Securitized? The Ethical Dilemmas of Linking HIV/ AIDS and Security*, s. 119-144

¹⁵ Kirk, Jessica & McDonald, Matt (2021), *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*

forskningsproblem har identifierats. Säkerhet ter sig vara betydligt mer vagt, multidimensionellt och relativt än vad som först kan antas, speciellt i relation till hälsa. Hur denna icke-svartvita process faktiskt aktualiseras är centrat i uppsatsen, vilket utforskas i nästa avsnitt.

1.3 Forskningsproblem

Det finns en betydande mängd litteratur berörande säkerhetisering av hälsa, samt även viss litteratur mer specifikt gällande säkerhetisering av Covid-19. Som redogjorts ovan är säkerhetiseringsteori väl etablerad inom säkerhetsstudier, statsvetenskap och IR-teori. Säkerhetiseringsteori relaterat till hälsa har blivit alltmer betydande de senaste åren. En stor del av forskningen knyter endast samman säkerhet och hälsa, medan andra (exempelvis Aaltola, Kirk, och McDonald) särskiljer säkerhetisering inom hälsa och utforskar ämnet på ett djupare plan. Den sistnämnda forskningen är delvis reflexiv och självrefererande och ämnar att beröra uppfattade problematiker inom säkerhetiseringsteori som akademiskt ämne. Denna forskning inbegriper naturligtvis empiri men det kan argumenteras att fundamentet och majoriteten av texternas substans handlar om att reflektera, kritisera och vidareutveckla det teoretiska ramverket kring säkerhetiseringsteori. Kirk och McDonald menar att säkerhetisering inte är svart eller vit och inte bara kan antas utan reflektion. Som avslutande ord säger de: "This comparative analysis [...] encourages us to examine - rather than assume - the politics of security." I och med att analysen är så centrerad kring teoretisk tillämpning och teoridiskussion är analysen av empiri i sig kort och generell.

Trots till synes goda exempel och rimliga resonemang är själva undersökningen relativt ytlig. Som framgår tydligt i de avslutande orden är forskningsartikeln mer akademiskt normativ och ämnar att bejaka inomvetenskaplig debatt snarare än en substantiell fallstudie. Speciellt anmärkningsvärt är att det inte etableras någon större diskussion, reflektion och analys över begrepp och begreppens systematik. Exempelvis 'säkerhetisering', 'talhandling', och 'referentobjekt', vilket utgör den analytiska "verktygslådan" för säkerhetiseringsteori. Det saknas en gedigen diskussion och undersökning för hur väl säkerhetiseringsprocessen manifesterats, det vill säga *hur* och därmed *varför* säkerhet har formulerats i de termer som gjordes i Australien. Det finns i och med det en möjlighet att vidareutveckla och analysera Kirks och McDonalds fallstudie från en annan infallsvinkel. Författarna är mest intresserade över huruvida åtgärderna kring Covid-19 konstituerar säkerhetisering i en binär (svart/vit) förståelse av säkerhetisering. Vad som inte utforskas på ett djupare plan är hur Covid-19 har

säkerhetiserats i Australien och hur denna säkerhetisering formulerats och aktualiserats. I en substantiell del av den tidigare forskningen är risk och resiliens en vital del i säkerhet och säkerhetslogiker. Att inkludera detta som perspektiv för att förstå *hur* Covid-19 säkerhetiseras ter sig ha god möjlighet för att generera akademiskt intressanta resultat. Forskningsproblemet som framkommer är således av en fördjupande och komplementär karaktär.

Vidare kan en annan aspekt av Kirk och McDonald utforskas, vilket tar en rätt stor roll i deras resonemang - själva logiken av säkerhet. Som Kirk och McDonald diskuterar finns det ontologiska premisser i teorier om säkerhet som sällan utmanas. Den mest uppenbara de diskuterar är synen på säkerhet som något binärt, antingen sker en säkerhetiseringsprocess, eller så sker den inte.¹⁶ Exempelvis lyfter Bigo och Huysman upp alternativa säkerhetslogiker som centreras kring intensitet och centralisering av säkerhetiseringsprocesser. Som tas upp i boken *Contesting Security* kan inte säkerhetsteorier göra anspråk på att reflektera en objektiv verklighet. Teoretisering av säkerhet i säkerhetiseringsteori baseras inte på att säkerhet som ord åkallas, utan att modaliteten eller formen av säkerhet kan beaktas (logiken kring hot, fara och extraordinära åtgärder). Säkerhetsteorier kan dock föra en kritisk diskussion om vilka subjekt, hot, logiker och osäkerheter *ter sig vara* genom vissa perspektiv och konceptualiseringar av säkerhet.¹⁷ Rimligt blir det därav att formulera forskningsfrågan i termer av hur säkerhetiseringsprocessen av Covid-19 i Australien kan förstås utifrån säkerhetsbegrepp och en nyansering av säkerhet som process. Dessa kommer att klargöras ytterligare i avsnittet 'teoretiskt ramverk'.

1.4 Syfte och övergripande frågeställning

Syftet med uppsatsen är att förstå säkerhetisering som process i fallet Australien och Covid-19 utifrån säkerhetiseringsbegreppen, samt även att förstå hur säkerhetisering sker relaterat till hälsa och hur denna process manifesterar sig utifrån de mest centrala analytiska begreppen inom säkerhetiseringsteori. Uppsatsen syftar till att vidareutveckla Kirk och McDonalds tes om att den traditionella synen på säkerhet är för rigid genom att inbegripa koncepten risk och resiliens. Syftet är alltså *inte* att klargöra huruvida en säkerhetisering av Covid-19 väl har skett eftersom detta redan behandlats av Kirk och McDonald. Den övergripande frågeställningen som är en fundamental vägledning för studien lyder således: Hur kan säkerhetiseringen av Covid-19 i Australien förstås utifrån konceptet risk?

¹⁶ Kirk, Jessica & McDonald, Matt (2021), *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*

¹⁷ Hansen, Lene (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 225-227

Frågeställning kommer att operationaliseras och utvecklas i närmare detalj och förtydliga förankringen i en vidareutveckling av begrepp och koncept.

2. Metod och Material

2.1 Tillvägagångssätt

Metoden som används är främst av kvalitativ karaktär då mycket av analysen relaterar till intertextuell och intersubjektiv tolkning av språk, identitet och sociala fenomen. Texter är medvetna skapelser med tilltänkta läsare. De kan ge en indikation för medvetna såväl som omedvetna idéer, värderingar och förståelser. Mest relevant för denna uppsats är att texter kan reproducera, stärka och ifrågasätta makt och paradigmer.¹⁸ För att tolka och förstå säkerhetsisering är det lämpligt att tillämpa en kvalitativ innehållsanalys, med inslag av diskurs- och narrativanalys. Narrativ kan definieras som en ordning och sekvensgivning av en rad skeenden med väl definierade orsaker och effekter samt tillhörande värderingar. Som citeras från Somers: "Människor leds att handla på vissa sätt och inte andra av de projektioner, förväntningar och minnen som hämtas från en repertoar av tillgängliga sociala, offentliga och kulturella narrativ". Genom en emfas för det narrativa kan analysen uppmärksamma tystnader i texten och beröra och undersöka "det enskilda och specifika snarare än det kollektiva och statistiska".¹⁹

Eftersom studien ämnar att förstå snarare än att påvisa är metoden förankrad i konstruktivism och poststrukturalism snarare än i positivism. En avsändarorienterad och diskursiv strategi kommer tillämpas vilket innebär en betoning för en hermeneutisk förståelse av narrativ och diskurser som förmedlar en social verklighet. En gedigen och kvalitativ textanalys är det rimligaste att tillämpa på denna studie. För att få goda insikter om säkerhetsisering av Covid-19 som en socialt konstruerad process och fenomen krävs en nära och intim studie av textmaterialet. Mer konkret kommer en systematik av analysbegrepp presenteras i avsnittet 'tidigare forskning' som i kombination med frågor som ställs till materialet vara tillvägagångssättet för analysen i uppsatsen.²⁰ Likväl är betoningen för diskurser lämpligt för vad denna studie ämnar att genomföra. Diskursanalys sätter språk och språkets makt att definiera i fokus. Språket är delvis konstituerande för sociala och

---

¹⁸ Bergström, Göran & Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 4:de uppl., s. 18-20

¹⁹ Ibid., s. 220-227

²⁰ Ibid.

samhälleliga praktiker vilket i sin tur är konstituerande för sociala relationer och därmed makt. Diskurser består ofta av en rad a priori värderingar och förståelser om världen vilket leder till en osynlig eller omedveten binaritet av värderingar, något som blir av speciellt intresse för säkerhetsstudier.²¹ Exempelvis medför diskurser om kriminalitet en binär dikotomi av förövare och offer, vilket osynliggör orsaker till brott och så vidare.

Trots att fallstudier inte har samma positivistiska anspråk på en bredd av empiri, data och systematisk analys finns det fortfarande god anledning att genomföra en studie som inriktar sig på ett enskilt fall och även om fallstudier inte har samma benägenhet att generera svepande generaliseringar är fallstudier väl positionerade att tillämpa, undersöka och vidare testa och diskutera teoretiska ramverk och analysbegrepp på ett djupare plan. Dock är denna möjlighet tvärsidig och fördelen med att kunna föra studier på en lämplig urtyp är även dess nackdel; det finns risk att fallet som anses vara en urtyp för det teoretiska ramverket lider av konfirmationsbias.²²

2.2 Material och avgränsningar

Det material som valts för att undersöka hur säkerhetsisering av Covid-19 i Australien kan förstås består av i stort samma kategori av material som använts av Kirk och McDonald. Detta samlas in via öppna statliga publikationer på australienska regeringens hemsidor. Valet av just detta material har gjorts av en mängd anledningar. För och främst har urvalet gjorts med uppsatsens omfång i tid, ambition och ordantal i åtanke. Detta gäller för all forskning; någonstans måste det göras avgränsningar för vad som är både vetenskapligt intressant och pragmatiskt möjligt. Då denna uppsats ämnar att vidareutveckla, fördjupa och precisera snarare än att bredda ter sig lämpligt att avgränsa källmaterialet till regeringens uttalanden. Med tanke på den långa tidsperiod som Kirk och McDonald undersöker ter sig empirin påtagligt tunn i proportion. Att istället undersöka ungefär samma volym empiri över två månader istället för två år kan argumenteras generera det teoretiska djup som saknas i deras artikel. Vidare klargörs det inte vad som identifieras som referentobjekt, säkerhetsiseringsaktör, och så vidare. Rent metod- och materialmässigt är därmed deras analys av Australien undermålig.²³

---

²¹ Bergström, Göran & Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 4:de uppl., s. 253-261

²² Flyvbjerg, Bent, (2006), *Five Misunderstandings about Case-Study Research*, s. 219-245

²³ Kirk, Jessica & McDonald, Matt (2021), *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*

I linje med en traditionell förståelse av säkerhetsisering har avvägningen gjorts att studera material som kan anses vara del av en top-down narrativisering av Covid-19 och därmed en elitdriven diskurs. Är detta representativt för hela samhällsdiskursen kring Covid-19? Nej självklart inte, men det är oklart hur gynnsamt en inkludering av exempelvis diskussioner i sociala medier hade varit, speciellt då representativitet är mycket svårare att argumentera för i ett sådant fragmenterat socialt rum. Istället kommer uttalanden från främst premiärminister Scott Morrison samt chefläkare Brendan Murphy att undersökas eftersom det tillåter att beakta säkerhetsisering som en lingvistisk process förmedlat av de högst uppsatta kommunikativa aktörerna. Genom att se dessa verka i konjunktion kan det argumenteras att det nationella narrativet, eller diskursen som leds av det politio-kommunikativa etablissemanget, är representerat av att inbegripa dessa två kategorier av empiri. För att avgränsa ytterligare kommer detta göras utifrån en kvalitativ tolkning av vad som är relevant för analysen. Detta innebär att särskilt uttalanden prioriteras. En betydligt större volym av material har konsumerats än vad som presenteras som empiri i studien. Detta urval har gjorts på basis att dessa tolkas vara de mest illustrativa exempel på säkerhetsisering. På så sätt är det större sannolikhet att materialet inbegriper den del av diskursen som *ämnas* att vara betydelsefullt. Huruvida ansågs av publiken som detta är utanför denna studies omfång då en central premiss för uppsatsen är att säkerhetsisering av Covid-19 i Australien har skett.

Denna studie är av kvalitativ och inte kvantitativ karaktär. Därav tillkommer det första urvalet av vilket material som faktiskt är fysiskt tillgängligt. Sedan tillkommer ett andra urval främst på grund av arbetsekonomiska skäl, det vill säga i relation till studiens tidsfrist. Det finns en enorm volym av material som potentiellt skulle kunna betecknas som del av diskursen av säkerhetsiseringen av Covid-19. En undersökning av samtligt material är ej möjligt med tanke på studiens omfång. Det argumenteras att ett inbegripande av *all* tillgängligt material skulle vara överflödigt; hur väl Covid-19 presenteras och konstrueras som ett säkerhetsshot bör rimligtvis kunna utrönas utan att läsa varje artikel, tal, uttalande, mening eller ord. Givetvis skulle en fullständig undersökning stärka och cementera resultaten, men det skulle antagligen inte leda studien i helt annan riktning. Essensen av säkerhetsiseringsprocessen kan rimligen fångas utan en fullständig totalitet. Eftersom det även finns en otalig mängd exempel där hälsa relateras till säkerhet kommer ett urval göras där det material som mest prevalent knyter an säkerhet till hälsa och risk att väljas ut. Det urval som selekteras väljs främst för att de exemplifierar ett mönster av likartade lingvistiska konstruktioner och konstruktioner. Vidare ämnar urvalet av gestaltningar som undersöks att

behandla så många aspekter och delkomponenter av begreppet eller konceptet som möjligt, exempelvis referentobjekt. Det är av större intresse för denna studie att undersöka färre instanser av säkerhetsisering, men på ett djupare plan, för att sedan extrapolera slutsatser ur resultaten.

Avgränsning i tid kommer göras i samstämmighet med vad som kan benämnas början av pandemin och därmed början av säkerhetsiseringen. Detta berör alltså de två första månaderna 2020, januari och februari.. Givetvis har pandemin pågått längre än detta inledande skede, men i mån av tid, ordantal, görbarhet samt studiens ambition att utforska säkerhetsiseringen mer än bara ytligt kan det argumenteras att denna snäva avgränsning är rimlig. Utan denna avgränsning hade studien spridits ut på alltför stor volym av material och därmed fått mycket liten möjlighet att föra någon sorts analytiskt resonemang. Avgränsning i rum kommer göras till endast den australienska staten. Som ovan etablerat avgränsas aktörer till premiärministern och chefläkaren.

2.3 Teoretiskt ramverk

Det teoretiska ramverket som används som analysapparat konstrueras utifrån de fundamentala begreppen inom säkerhetsiseringsteori. Med begreppen ställs och besvaras frågor gentemot empirin. Alltså består det teoretiska ramverket i grunden av Köpenhamnskolans förståelse av säkerhet som process och handling för att sedan fördjupas och skraddarsys utefter studiens analytiska behov. Detta innebär att alla begrepp inte kommer innefattas, exempelvis *publik* då detta begrepp inte fyller någon analytisk funktion. Det första begreppet som bör behandlas är referentobjektet, det vill säga vad och/eller vem som skall skyddas.²⁴ För att utvidga definitionen kan Elbes och Aaltolas diskussion om säkerhet och hälsa inbegripas. Eftersom säkerhet och språkbruket som används kring säkerhet har anlag från och konnotationer till det militära och statscentriska skapas en inneboende motsättning när hälsa knyts an till säkerhet eftersom då referentobjektet att säkra är a priori individen. Även om hälsa omfattar befolkning eller grupp är det kroppsligt ofrånskiljbart från det individuella, till skillnad från andra typer av referentobjekt. På grund av att smittsamma sjukdomar överförs oavsett vad den smittade *vill* blir hälsohotet mycket mer diffust och fragmenterat. Eftersom säkerhet och hot konstruktionen ofta medför en logik av det dikotomiska offer/beskyddare/förövare blir ansvar och därmed vem som besitter vilken roll än mer diffust. Som tidigare nämnts kan därmed motsättningar skapas i relation till

---

²⁴ Buzan, Barry, Wæver, Ole & De Wilde, Jaap (1997), *Security: A New Framework for Analysis*

referentobjektet.²⁵ Vad som därför kommer inkluderas i tillämpningen av detta analysbegrepp är inte endast vad som betecknas som referentobjekt, utan även vilka motsättningar det finns.

Det andra begreppet som bör definieras är talhandling. Talhandling innebär att språk är performativt och manifesterande, vilket medför att tala är att göra eftersom det är en handling i det sociolingvistiska utrymmet, något som vår uppfattning om värld och verklighet inte kan skiljas från. Ett fenomen eller tings existens och karaktär kan inte förstås, beaktas eller kommuniceras utan att filtreras genom en social verklighet.²⁶ Talhandlingen utövas av en säkerhetsiseringsaktör som är definierad av att denne utför en talhandling och ofta är en aktör som tillhör staten eller makteliten.²⁷

För att förankra och fördjupa dessa begrepp behöver säkerhetsisering i sig diskuteras. Det finns olika stadier eller "lägen" av detta fenomen i processen som kan placeras längs ett spektrum av ytterligheterna mellan dessa stadier. En sakfråga kan vara avpolitiserad vilket innebär att det inte utgör en betydelsefull del av den politiska diskursen. En sakfråga kan även vara politiserad vilken betyder att den har betydelse i den politiska diskursen. Slutligen kan även en sakfråga vara säkerhetsiserad vilket innebär att det finns ett existentiellt hot mot ett uttalat objekt som kräver extraordinära åtgärder.²⁸ Didier Bigo menar att säkerhetsisering som process genereras genom en konfrontation mellan politiska aktörers nationella strategier, byråkratier som arbetar med säkerhet på det transnationella planet, samt globala sociala transformationer som påverkar möjligheter att forma politiska gränser (legitimering av transformationen av kontroll och övervakningsteknologier). Säkerhetsisering sker alltså inte endast av en aktör utan är syntesen av konkurrerande politiska diskurser, som sedan bemyndigas, berättigas och legitimeras genom en förståelse av säkerhet som institutioners och experters "sanning", en pragmatisk vidareutveckling av säkerhetsorganisationer och understöd och kommunikativ spridning av diskursen i massmedierna.²⁹

Detta är snarlikt vad Huysman kallar en utspridning av osäkerhet. Detta innebära att osäkerheter eller risker sprids och penetrerar olika aspekter och dimensioner av samhället utan att nå nivån för vad som traditionellt skulle betecknas som ett existentiellt säkerhetshot. Dessa osäkerheter etableras och existerar fragmenterat, men kan tillsammans utgöra ett existentiellt säkerhetshot. Det sker inte slumpartat utan dessa fragmenterade osäkerheter

---

²⁵ Elbe, Stefan (2006), *Should HIV/AIDS Be Securitized? The Ethical Dilemmas of Linking HIV/AIDS and Security*, s. 119-144

²⁶ Buzan, Barry, Wæver, Ole & De Wilde, Jaap (1997), *Security: A New Framework for Analysis*

²⁷ Wæver, Ole (1995) "Securitization and Desecuritization", *On Security*

²⁸ Ibid.

²⁹ Bigo, Didier (2002), *Security and Immigration: Toward a Critique of the Governmentality of Unease*

associeras institutionellt, diskursivt, narrativt, teknologisk och genom informell samverkan. Även konceptet av monterad eller konstruerad misstanke bör inkluderas. Detta innebär att risker, osäkerheter och därmed hot värderas utifrån en konstant riskhantering som baseras på data som samlas in av privata såväl som offentliga entiteter. Exempelvis kan data som samlas in av polisiära myndigheter användas av företag för att bedöma risk i anställning av en individ. Denna typ av kontinuerlig riskkommunikation skapar och återskapar riskkategorier eftersom det sammankopplar data och kroppar. Detta gör risker och hot kvantifierbara och därmed leder till en logik av samtida agerande baserat i framtida sannolikheter. Eftersom data kan tillämpas i olika syften och för olika områden blir därmed all data potentiellt intressant i riskbedömning. Med emfas på risk blir därför misstanke och sannolikhet en styrande princip i säkerhet och säkerhetsisering.³⁰

För att cementera konceptualiseringen av risk inkluderas Agambens och Van Munsters artiklar som berördes i den tidigare forskningen. En stat vars funktion, syfte och legitimitet emanerar från säkerhet omformuleras i termer om kontroll. Själva föreställningen av fullständig säkerhet medför i sin essens risk, och risk måste kontrolleras. Problemet som uppkommer är att risk är spatialt och temporalt oändligt vilket medför att den säkerhetsdrivna staten blir en "skör" organism som därför söker att på mer komplexa och invecklade sätt kontrollera risk. Eftersom risk är av den oändliga karaktären uppstår kontinuerligt referat till undantaget vilket gör att säkerhetsåtgärder implicit arbetar för en depolitisering av samhället. Detta innebär att den traditionellt föreställda exekutiva makten (statsledning besitter självt exekutiv makt) blir decentraliserad, fragmenterad och utkontrakterad till en rad andra aktörer, institutioner och mekanismer. Likväl gör riskens karaktär att säkerhet blir gränslöst.³¹

Återigen bör Schmitts citat om depolitisering inbegripas: "...danger in the increasing sense of the State as a "huge industrial plant" [...] [that] runs by itself [...] and the decisionistic and personalistic element in the concept of sovereignty is lost".³² Säkerhet domineras av riskhanterings logik, som uppmanar till: "... the management and government of potentialities of 'risky' populations by means of (statistical) calculations and proactive management rather than through the reactive management of real events and threats".³³ Konsekvensen som framkommer ur detta är att risk prevention upphäver regeln implicit, men ej öppet eller direkt. På så sätt producerar prevention även förutbestämda potentiella säkerhetshot. Binariteter upphör eftersom 'fienden' vävs in samhället; alla har potentialen att

³⁰ Huysman, Jef (2014), *Security Unbound: Enacting Democratic Limits*, s. 74-118

³¹ Agamben, Giorgio (2001), *On security and terror; Frankfurter Allgemeine Zeitung*

³² Schmitt, Carl (2005), *Political Theology: Four Chapters on the Concept of Sovereignty*, s. 48, 65

³³ Van Munster, Rens (2004), *The War on Terrorism: When the exception becomes the rule*, s. 147

bedömas som en risk. Denna form av risk, säkerhet och lågmäld varaktighet i potentialiteter skiftar från endast *vad* som kan utgöra hot till att lika mycket inkludera *vem* som kan utgöra hot.³⁴

För att sedan vidare förankra det teoretiska ramverket i den tidigare forskningen ter sig Aaltolas resonemang om säkerhet och hälsa samt kapitlet om resiliens i *Contesting Security: Strategies and Logics* i stort väl lämpat för vad denna studie avser att genomföra. Som Lene Hansen menar är resiliens paradoxalt i sin natur eftersom konceptet kombinerar status quo och förändring. Resiliens innebär varken inaktivitet eller reaktivitet utan proaktivitet.³⁵ Mer specifikt relaterat till hälsa kan det sägas att system kan fortsätta bedriva sina kärnfunktioner trots att extrema påfrestningar som satt icke-essentiella funktioner ur spel. Trots att talhandlingar må referera explicit till virusmutationer, logistiksystem eller vacciner menar Aaltola att resiliens som paradigm alltid är implicit refererat till.³⁶

Philippe Bourbeau skriver att det är viktigt att inte villkorslöst acceptera den sociolingvistiska premissen att chock är inneboende negativt och att resiliens är inneboende positivt. Bourbeau identifierar tre typologier av resiliens, men denna uppsats tillämpar endast en av dessa: resiliens som underhåll. Det innebär att resiliens är centrerat kring konsekvent stabilitet som ofta följer dominerande diskurser, vilket ofta leder till att nationell identitet, kollektiv historia och ett förstärkande av existerande aktörers maktrelationer blir centrala aspekter.³⁷ Resiliens är per definition allomfattande då det är den flexibla och formbara förmågan att bemöta oändligheten av risk. I termer av förmåga och ansvar får resiliens konnotationer av social säkerhet då lapptäcket av militär, ekonomisk, miljömässig, hälsocentrerad och politisk säkerhet tilldelas *delat* ansvar mellan allmänheten och staten, att vara förberedda för vilken katastrof som kan komma att inträffa. Logiken av resiliens och riskhantering är centrerad kring styrformer (governance) vilket i kombination med den oändliga karaktären av risk leder till att sociala relationer och problem blir säkerhetiserade i det kontinuerliga. Exempel på detta är kriget mot droger eller kriget mot terrorism. Säkerhet baserat på risk agerar i en tvådelad cykel - Det proaktiva: utvärdering, förberedelse och förebyggande, som efter säkerhet som sådant väsentligt hotats följs av det reaktiva: respons och återhämtning.³⁸

³⁴ Van Munster, Rens (2004), *The War on Terrorism: When the exception becomes the rule*

³⁵ Hansen, Lene (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 169-171

³⁶ Mika, Aaltola (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 205-206

³⁷ Bourbeau, Philippe (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 174-179

³⁸ Rogers, Peter (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 190-201

För att specificera detta ytterligare i relation till hälsa är det värt att inbegripa Aaltola samt Kirk och McDonald igen. I studierna för säkerhet och hälsa framgår det att hälsohot ofta konstrueras i en konsekvent och logiskt utvecklande tidsram där en smittsam sjukdom bryter ut med global spridning och ökning av infektioner, sjukdom och panik, för att sedan besegras av epidemiologi och vetenskap. Vidare inkluderar ofta säkerhetsisering av sjukdomar, speciellt som del av den globala hälsodiskursen, en betoning för utsattheten för västerländska stater av fruktade sjukdomar. Således formuleras ofta en vi-dom dikotomi som addendum till diskursen.³⁹

2.4 Operationalisering

För att idka analysapparaten till att generera resultat, insikter och förståelser från empirin bör en rad frågor ställas till texten. Dessa är följande:

- Finns det motsättningar i definitionen av referentobjektet? Är de som blivit smittade offer eller förövare?
- Hur manifesterar sig logiker av risk och resiliens i diskursen?
- Hur definieras det hotet och hur relateras det till referentobjektet?
- Hur motiveras extraordinära och andra åtgärder?

---

³⁹ Kirk, Jessica & McDonald, Matt (2021), *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*

3. Undersökning

3.1 Disposition

Analysen kommer följa en empiri-tematisk disposition. Eftersom de olika komponenterna i det teoretiska ramverket är så tätt sammankopplade hade en disposition som exempelvis delat in analysen utefter begreppslig tematik blivit tillgjord och stolpig. Den bästa dispositionen, för både analys samt för läsaren, är att låta undersökningen löpa utan tematiska eller kategoriska avbrott. Eftersom koncepten och begreppen sällan kan helt avskiljas från varandra tillåter denna disposition en naturligt skriven text. Dock följer undersökningen en någorlunda kronisk ordning vilket bör hjälpa läsaren. För att upprätthålla så stor grad av transparens som möjligt struktureras analysen i en växelverkan av citat i originalspråk och sedan författarens tolkning av detta. På så vis blir både den innehållsmässiga samt den lingvistiska tolkningen tydlig. Vidare kan vissa ord eller meningar komma att fetmarkeras i citaten för att förmedla var analytisk emfas läggs. Detta är gjort av uppsatsförfattaren och är en modifiering av originaltexten.

Analysen är inte centrerad kring tidsförloppet och kommer ej fullföljas i *strikt* kronologisk ordning. Detta är en avvägning som har gjorts för att låta det teoretiska ramverket styra analys och disposition snarare än att redogöra för en rigid presentation av händelseförloppet. En kort redogörelse presenteras nu för att läsaren ska få en generell uppfattning om Covid-19 i Australien.

Efter utbrottet av Covid-19 världen över i början av 2020 och en alarmerande spridning stänger Australien sina gränser för icke-medborgare den 20 mars 2020. Vidare stängde regionala såväl som lokala myndigheter gränser och införde egna restriktioner.⁴⁰ I mars infördes även regler om social distansering och statliga myndigheter började stänga ned icke-essentiella tjänster.⁴¹ Efter en första spridningsvåg som planade ut i april, kom påföljande infektionsvåg att innebära nedstängning i staten Victoria.⁴² Följande nedstängningar skedde på mer lokal basis då så kallade klusterutbrott av Covid-19 tillät mer specificerade nedstängningar.⁴³ Den australienska regeringen sammansatte i mars 2020 den så kallade nationella kabinetten för att bemöta den begynnande pandemin.⁴⁴

⁴⁰ Burke, Kelly (2020), *Australia closes borders to stop coronavirus*, news.com.au

⁴¹ Hamilton-Smith, Lexy (2020), *Australia's social distancing rules have been enhanced to slow coronavirus - here's how they work*, ABC News

⁴² Butt, Craig (2020), *Ten graphs that show the rise and fall of Victoria's COVID-19 second wave*, The Age

⁴³ Pearlman, Jonathan (2021), *Almost half of Aussie population under lockdown*, The Straits Times

⁴⁴ (2020), *Media Release, 13 Mar 2020, Prime Minister, Minister for Health, Chief Medical Officer*

3.2 Analys

Det första pressmeddelandet från hälsomyndigheten angående coronaviruset kommer från chefläkare Brendan Murphy den 19 januari:

The Australian Government Department of Health is aware of the cases of novel coronavirus [...] and watching developments very closely. **The situation warrants close attention and an evidence-based response and there is no cause for alarm in Australia. Australia has well established mechanisms** to respond to ill travelers at points of entry. Under **Australian legislation** airlines must report passengers on board showing signs of an infectious disease, including fever, sweats or chills. Planes reporting ill travellers are met on arrival by **biosecurity officers** who make an **assessment and take necessary actions**, such as isolation and referral to hospital where required. The **World Health Organization position** does not currently recommend any travel advisory for China, or additional measures at airports beyond **our established mechanisms**. [...] Whilst there is no clear evidence of human to human transmission, the recent cases [...] raises direct transmission as a possibility. [...]. All confirmed cases have so far been people who have been in Wuhan, or visited Wuhan. Whilst there have been two deaths, one was a person with significant other medical conditions. **Wuhan Tianhe international airport will commence exit screening of passengers**. The World Health Organization is closely monitoring the situation and **in regular contact with Chinese authorities** to provide support required. The **Department of Health is also in contact with the World Health Organization**. The Department of Health works in partnership with State and Territory Chief Health Officers, to ensure that we continue an **evidence based response** in Australia. [...] Australia has **processes in place to enhance border measures in relation to a communicable disease**, if required, working through our established Health Protection system.⁴⁵

Detta pressmeddelande är mycket intressant, och visar på hur en än icke säkerhetsiserad sakfråga börjar att säkerhetsiseras. Genomgående läggs stor betoning för att australienska myndigheter agerar utifrån tillgänglig data och evidens, vilket antyder att australienska myndigheter ej agerar utifrån politiska eller filosofiska parametrar. Detta sentiment är i linje med hur Murphy i övrigt presenterar skeendet, vad som nästan kan beskrivas som en sorts mekanisk institutionalism. Situationen beskrivs vara under övervakning och det görs flertal referenser till "mekanismer" som kan aktiveras för att bemöta virusspridning, exempelvis rörande gränser och testning av smitta. Det är inte extraordinära beslut som tas på politisk nivå, utan byråkratiska mekanismer som faller inom en kontinuerligt verkande riskhanteringsapparat. Att risk här är inbäddat på systemnivå blir desto mer uppenbart eftersom dessa mekanismer och den statliga verksamhet berörande viruset verkar utifrån evidens och data. Likväl tar Murphy upp de internationella och utomnationella åtgärder och mekanismer som är verkande. Murphy refererar till WHO och etablerar att internationella

---

⁴⁵ Murphy, Brendan (2020), *Chief Medical Officer's statement on novel coronavirus*, health.gov.au

mekanismer och samverkan är pågående, och antyder att australienska myndigheter agerar i linje med vad som sker internationellt då han uttalar sig om att australienska hälsomyndigheter är i kontakt med WHO. Dessutom utkontrakteras, eller kanske rättare sagt är de facto utkontrakterade, en del av skyddsåtgärderna då den internationella flygplatsen i Wuhan genomför smittotester på utrikes resande resenärer. Vidare sker samverkan inrikes mellan de federala, regionala och kommunala myndigheterna.

Detta är en mycket tydlig skildring av både Huysmans och Bigos postulat i det teoretiska ramverket. Vad som kan ses här är att en rad institutionella, juridiska, diplomatiska och byråkratiska så kallade mekanismer aktiveras. Dessa aktiveras inte av politiskt exekutiv makt utan av ett, nationellt som internationellt, system av riskhantering där fragmenterade osäkerheter leder till en rad, kanske inte nödvändigtvis extraordinära, men åtminstone särskilda åtgärder som tillsammans kan kristallisera sig i en säkerhetsisering, både i respons och i hotbild. Formuleringen kring gränsskydd är ett bra exempel på hur denna begynnande och relativt automatiserade säkerhetsiseringsprocess inte uteslutet baseras i den traditionella förståelse för säkerhet där en monolitisk aktör medvetet påbörjar en säkerhetsisering med tydlig definition av referentobjekt och hot. Så kallade biosäkerhetsofficerare ska genomföra en egen bedömning av rapporterade symtom för att sedan vidta “nödvändiga åtgärder”. Utöver den uppenbara titulering av biosäkerhet framgår det att individuell riskbedömning och riskhantering genomförs av polisiär personal. Det är inte Scott Morrison som avgör huruvida resenärer medför en hotbild utan det finns redan en juridisk mekanism som hanterar detta. Denna logik som genomförs med den kontinuerligt pågående och hierarkiskt decentraliserade riskhanteringen berör oundvikligen den konceptuella resiliensen. Även om detta inte uttrycks explicit ges indikationer för att resiliens inbegrips i den pågående riskhanteringsprocessen: “Australia has **processes in place to enhance border measures in relation to a communicable disease**, if required, working through our established Health Protection system”. Australien är utformat att ha en administrativ, juridisk, byråkratisk och samhällelig förmåga att bemöta och hantera externa hälsohot. För att påminna läsaren: resiliens konstrueras konceptuellt två-cykligt, det vill säga att den proaktiva aspekten agerar som basis för den reaktiva aspekten av förmågan för samhällen att bemöta kriser och hot.

Den 29 januari uttalar sig statsledningen om viruset. Med bakgrund av vad som redogjorts ovan blir den begynnande säkerhetsiseringsprocessen tydligare när den formuleras på politisk nivå. Premiärminister Scott Morrison tillsammans med chefsläkare och

hälsominister håller en presskonferens angående det nya coronaviruset. Nedan följer ett komprimerat citat:

As I said this is a serious and **evolving** situation. [...] I want to thank all the state health authorities and state health Ministers [...] to ensure that all of our response to this and particularly our **clinical response** on the ground continues to be proving highly effective in **containing the impacts** of this coronavirus. The steps we're taking today are being taken on the **basis of the medical advice** that we are receiving. That is [...] we're releasing 1 million masks from the stockpile through the PHN network and also that would include going to pharmacists, bushfire responses have depleted some of those stocks in various places around the country and that process is being undertaken today.

The travel advice has been upgraded to reconsider all travel to China, the entire nation. [...] A key part [...] in dealing with this coronavirus issue is **information** [...] and ensuring people are going to the right source of information and making decisions based on that accurate information. And I would encourage all Australians to focus on getting that information from the **trusted sources** which are directly from **public health authorities**.

On Monday evening, there was a information session held in Beijing for diplomatic missions where a range of issues were discussed. [...] we have taken a decision this morning to prepare a plan for an operation to provide some assisted departures for isolated and **vulnerable Australians** in Wuhan and the Hubei province. [...] That's **young people, particularly infants, and those who are elderly** and that would be our priority in any operation we're able to put in place.

[...] we will be standing up **Christmas Island as a quarantine area**. They will be transported to Christmas [...] where we will also be putting in place the AUSMAT team [...] I also want to stress that for Christmas Island, we will be ensuring there will be support provided directly to the Christmas Island community completely separate and quarantined from the support that is being provided in the quarantine zone.[...] **The Defence Force** have been tasked to identify overflow facilities where that may be necessary and also to provide whatever logistical and other support is necessary to support the **operations** on Christmas Island. [...] 14 days [...] is the advised period of quarantine for the patient of this virus.⁴⁶

Ovan har de mest betydelsefulla lingvistiska markörerna identifierats som är del av den begynnande statliga konstruktionen av coronaviruset. Man kan notera att statschef, chefsläkare och hälsominister är närvarande och att responsen benämns som klinisk med bas i medicinsk expertis och rådgivning. Detta berör den så kallade utspridda säkerhetsiseringen. Uppenbart medvetet är att ansvar och bemyndigande decentraliseras till expert institutioner. Det är inte Scott Morrison som självt står med den begynnande pandemin på sina axlar utan istället ska det statliga maskineriet starta upp för att sedan på institutionellt vis bemöta pandemin.

---

⁴⁶ (2020), *Media Release, 29 Jan 2020, Prime Minister, Minister for Health, Chief Medical Officer*

Likväl presenteras viruset som en oroande utveckling, vilket faller inom Kirk och McDonalds artikel. I konstruktionen av hotet inbegrips en tidsfaktor som formuleras i termer av en accelererande hotbild - "evolving situation". I detta skede konstrueras hotet som något externt. Referentobjektet är implicit den gemene australienske medborgaren (ifall viruset sprids till Australien) men explicit den sårbara australienska medborgaren utomlands och speciellt då i Kina. Redan nu börjar motsättningar i konstruktionen av referentobjektet uppstå. Alltså, som fastställt i det teoretiska ramverket blir individen alltid det fundamentala referentobjektet när hälsa knyter an till säkerhet eftersom sjukdomar onekligen och väsentligt agerar på det individuella och kroppsliga. Självklart kan andra nivåer eller perspektiv adderas eller modifieras, men det individuella och kroppsliga kan inte subtraheras.

De sårbara australienska medborgarna som befinner sig i utlandet är inte endast potentiella offer, utan står i *risk* att vara ovilliga förövare. Därmed presenteras Julöarna som en plats där medborgare som befinner sig i utlandet ska sitta i karantän innan de kan anses säkra att flyga vidare till fastlandet. Vad som är anmärkningsvärt är att Julöarna är australienskt territorium som saknar självstyre och administreras federalt. Ön är avsevärt närmare Indonesien än Australien,⁴⁷ och skulle kunna misstas för indonesiskt territorium vid första anblick på en karta. Det kan därav tolkas att hotet och det explicita referentobjektet presenteras vara i det 'externa' fortfarande, det vill säga franskt från den demografiska och territoriella kroppen. Därmed blir säkerhetiseringen även 'extern'. Likväl garanteras öns lokalbefolkning skydd och assistans skilt från karantänen. Ändock blir lokalbefolkningen de facto franskt och nedvärderat som referentobjekt i och med att ön säkerhetiseras i tid och rum (territoriellt samt karantänstid på 14 dagar). Denna konstruktion av referentobjektet behöver nödvändigtvis inte medföra motsättningar, utan skulle också kunna beaktas som olika lager eller nivåer av referentobjektet. Vad som ändå framgår är att referentobjektet inte är en statisk monolit, utan en mer nyanserad konstruktion. Den australienska medborgaren blir referentobjektet, men i risk av att offret blir den ovillige förövaren blir därav den 'innersta nivån' eller högsta graden av att tillhöra referentobjektet villkorligt. Även om det inte uttrycks explicit blir det tydligt att risk blir en konceptuell beståndsdel i konstruktionen av referentobjektet.

Vidare bör själva förmedlandet av säkerhet beaktas. Utöver AUSMAT, vilket är ett federalt sjukvårdsorgan centrerat kring stöd vid kriser såsom naturkatastrofer eller

---

⁴⁷ Australian Government: Department of Infrastructure, Transport, Regional Development and Communications, *Christmas Island governance and administration*, infrastructure.gov.au

pandemier,⁴⁸ kommer även den australienska militären att bistå med logistik och annat stöd till “operationen”. Just kombinationen av militär, logistik, AUSMAT och ordet “operation” (som används flera gånger), i min tolkning, framkallas associationer till det militära.

En retorisk förflyttning sker vid presskonferensen den första februari då Morrison får en fråga om evakuering av australienska medborgare från Wuhan under en utfrågning:

... I'm very keen to **protect the safety and, health and well-being of Australians in Australia** and to ensure that we have the appropriate arrangements in place, that if we're successful in being able to provide an assisted departure for [...] the isolated and the vulnerable in these places, that that they would be quarantined at Christmas Island [...] if that changes well that would only change on the basis of **medical advice**. And **that's protecting Australians here. So my job is to support people, Australian citizens, who find themselves in an isolated and vulnerable position. We're doing that. And my job is also to protect the health and wellbeing of Australians here at home. And we're doing that.**⁴⁹

Det blir tydligt att det finns motsättningar i vad referentobjektet ska omfatta i dess mest precisa grad. Morrison formulerar sig på ett sätt där “isolerade och sårbara” australiensare (i utlandet) ställs mot “hälsan och välmåendet” av den inhemska befolkningen. “We’re doing that. And my job is **also...**” - medan Morrison vidhåller att australiensare utomlands är en fortsatt prioritet ter sig objektet att skydda genomgå ett skifte till att omfatta den australienska befolkningen i sin helhet.

Under (antaget) samma presskonferens den första februari finns en rad intressanta utlåtanden när en journalist ställer frågor till Morrison:

JOURNALIST: [...] flights have been coming in from China over the past few days. Hundreds of people have been arriving. **Where are those people now? Are you monitoring them?** Is there any message that has gone out to those people?

PRIME MINISTER: [...] the advice of all the chief medical officers, that people who have been in mainland China prior to today, are not **presenting that risk**. That's **their advice**. **That the risk is beginning to escalate from now**. [...] you've got to remember the size of the Chinese population and the number of cases outside of Hubei as a proportion of that population is very, very low. [...] the clear advice from all of the medical officers has been that **prior to now**, in January, because we have asked every day about that risk and the spread from outside of Hubei into mainland China. They have said that has not presented a risk. And **that's why they have not recommended the action that they have recommended today**.

⁴⁸ National Trauma Centre, *AUSMAT*, nationaltraumacentre.gov.au

⁴⁹ Presskonferens: Q&A, National Press Club: *TRANSCRIPT 29 Jan 2020 Prime Minister*, pm.gov.au

JOURNALIST: The World Health Organization has said that people shouldn't be closing borders to China, why has- why has Australia done so?

PRIME MINISTER: Because **our medical advice** is it's in **the interest of Australians** to do so.⁵⁰

Som Bigo påstår, i avsnittet teoretiskt ramverk, är det säkerhetsexperters och institutioners "sanning" som bemyndigas och understöds av en kommunikativ spridning av media. Journalisten bistår här i konstruktionen av vad som skulle kunna kallas Schrödingers referentobjekt. I och med riskhanterings logik är individen i en superposition. Detta är ett begrepp från kvantfysik och innebär att en entitet existerar i flera tillstånd på samma gång tills entiteten beaktas och mäts, då den multipla existensen kollapsar till en singular existens. Alltså, på grund av riskens temporalt och spatialt oändliga karaktär existerar individen i ett säkerhetslimbo. Referentobjektet är ingen statisk monolit, utan är kontextuell, relationell och i det detaljerade arbiträr. Med referat till Elbe och Aaltola blir det märkbart att denna paradoxala konstruktion av referentobjektet är särskilt intressant när det gäller hälsa. Ordval och formulering som används i citatet ovan förankras i sannolikheter, övervakning och kontroll. Med utgång i medicinsk expertis förs en kontinuerlig riskbedömning. Åtgärderna och *besluten* presenteras i vad som kan liknas Schmitt's depolitiserade stat. När väl risken av smittspridning via ankommande resenärer *bedöms* uppnå vid viss tröskel aktiveras riskhanteringsmekanism och Schrödingers referentobjekt mäts och tilldelas en position. Vad som ska klargöras är att det är mindre intressant om så verkligen är fallet, utan att det går att tyda denna logik och dessa diskursiva markörer som del av det lingvistiska utrymmet är vad som är av intresse. Med formuleringen att riskbedömning och åtgärder sker utifrån expertisbaserade organ idkas frågan om processen verkligen hade sett särskilt annorlunda ut om Scott Morrison var där eller inte. Vad som blir tydligt är att han får en central roll i den kommunikativa formgivningen.

Nedan följer ytterligare ett komprimerat citat från samma presskonferens:

We have the best medical facilities and the best preparations and best way of managing and containing this of arguably anywhere in the world. And that's what we're seeing. We have a handful of cases in Australia and in fact, we have two cases that we confirmed where people have now been discharged. We have had no fatalities in relation to this virus in Australia. And we're a big country. And **we have many ways of being able to contain the effect of this** so I think it's important that people just **exercise common sense**, that people go about their business in the normal way, and that **they**

⁵⁰ Presskonferens: *TRANSCRIPT 01 Feb 2020 Sydney, NSW Prime Minister*, pm.gov.au

listen to the appropriate health advice. [...] That's certainly what the government is doing to ensure that we keep Australians safe and to keep Australians safe we've also got to keep each other calm.⁵¹

Här finns två koncept att utröna. Det första är resiliens. Morrison presenterar åtgärder inte endast i reaktiv aspekt (“...the best way of managing and containing...”) utan även i preventiv aspekt (“...the best medical facilities and the best preparations...”). Den proaktiva aspekten är här implicit; ‘självkärl har vi förmåga att bemöta detta hot, vi har den bästa sjukvårdsförmågan i världen’. Detta förstärks ytterligare då Morrison repeterar att Australien har en mängd olika sätt att kunna kontrollera effekten av detta. Det andra konceptet är det Rogers beskriver i boken *Contesting Security*. Resiliens handlar om en multidimensionell förmåga att absorbera systemchocker. Detta påpekar Morrison i och med att Australien besitter flertal sätt att bemöta hotet. Det innebär även att förmåga och därmed ansvar decentraliseras och tilldelas i del till befolkningen i stort. Morrison yrkar för att medborgare ska utöva vett och sunt förnuft men ändå fortsätter leva som vanligt. Dock avslutas denna inställning med att de ska lyssna och följa “the appropriate health advice”, vilket enkelt kan tolkas som information utgiven av myndigheter och experter. Således blir förmåga och ansvar delvis utkontrakterat, men med referens till det statliga som auktoritet.

För att åter cementera resiliensens roll i diskursen kan ett pressmeddelande från den tionde februari 2020 inbegripas. Detta är ett gemensamt uttalande mellan Indonesien och Australien efter indonesiskt statsbesök dagarna innan. Som del av “Contributing to Indo-Pacific Stability and Prosperity” formuleras det följande:

Building on decades of collaboration in the health sector, Leaders agreed to explore new opportunities for **bilateral and regional cooperation**, including through a new Indonesia-Australia Health Security Partnership, which will operate in collaboration with Australia’s Indo-Pacific Centre for Health Security to **help prevent, detect and respond to health emergencies, including infectious disease outbreaks in our region.**⁵²

Redan i pandemins begynnelse betonas den konceptuella proaktiviteten som del av konstruktionen av resiliens. Förmågor och ansvar fördelas alltså inte endast inrikes utan sprids även i det interstatliga, regionala och internationella.

I tidigare berörda frågestunden med media och premiärministern den 29:e januari finns kanske det mest explicita och öppna konstruerandet av resiliens. Journalisten Phil

⁵¹ Presskonferens: *TRANSCRIPT 01 Feb 2020 Sydney, NSW Prime Minister*, pm.gov.au

⁵² Morrison, Scott, *MEDIA STATEMENT 10 Feb 2020 Prime Minister: Joint Statement between The Government of the Republic of Indonesia and The Government of Australia*, 10/02-2020, pm.gov.au

Coorey ställer en fråga om kostnader, budgetering och hotet från klimatförändringar, med bakgrund av skogsbränderna i januari. Morrison svarar följande:

...it's obviously one that is the great challenge of managing the Budget [...]. That's why [...] I very much seek to cast this in the **same context as our national security decisions**. [...] particularly when it comes to **resilience and adaptation measures**. [...] the thing about resilience and adaptation measures they're as true for government as they are for a farmer. So if you put the **investment in upfront to build your resilience**, then you're more likely to get through and the **overall cost will ultimately be lesser** for you on the preparedness that you make. [...] The investments we put into our- **our security agencies, our border protection agency, our biosecurity**, all of these things are incredibly important because the cost of not doing so when it comes to those issues falling over become very significant. **That's not to say you can you know, you can prevent the impacts of any and all disasters. Of course you can't**. We all understand that. But what I am saying is that we really need now to lay down the **longer term investments**, whether it's in how technology is being undertaken, the **systems and practices we have in place to manage the risk down**, to ensure [...], that we are able to better cope and respond to what comes our way, which in turn makes the Budget more **sustainable** because it's not hit with the bigger impacts of **avoidable situations**. So I see it very much as part of responsible budget management, of responsible fiscal management, and **importantly part of the national security agenda**.⁵³

Det ska noteras att det är svar på en fråga om klimathot, men Morrison placerar själv in detta i den större säkerhetsdiskursen, samma kontext som de nationella säkerhetsbesluten, och knyter an säkerhet, resiliens, risk och hälsa. Han till och med använder ordet "seek" för att betona hur han vill att detta ska förstås. Diskussionen handlar om ekonomiska kostnader och budgetering och Morrison motiverar investeringar i "resiliens" som säkerhet, inte endast på samhällsnivå, utan även för den ekonomiska aspekten. Sedan nämner han säkerhetsmyndigheter, gränsskyddsmyndigheten och biosäkerhet i succession och associerar dessa med varandra. Likväl menar Morrison att alla katastrofers effekter inte alltid kan förhindras i alla avseenden, men att långsiktig investering i riskhantering stärker resiliens som förmåga. Morrison konstruerar tydligt ett nätverk av koncept och associerar dem med varandra. Att det handlar om ekonomi och kostnader stärker endast tematiken av riskhantering. Precis som ekonomer gör matematiska kalkyler och bedömningar på exempelvis aktier, kostnader, marknadsutvecklingar och så vidare följer det att ett kontinuerligt stärkande av landets resiliens lindrar den konceptuella riskens oändliga karaktär. Det kan argumenteras att det finns en tydlig spårbundenhet i logik som emanerat från neoliberalism. Ett centralt tema som genomsyrar sammanslutningen av risk och säkerhet är

---

⁵³ Presskonferens: Q&A, National Press Club: *TRANSCRIPT 29 Jan 2020 Prime Minister*, pm.gov.au

effektivitet. Likväl som den neoliberala prägeln för vinstmaximering och kostnadsminimering, alltså positivistisk effektivitet, är fundamentet för resiliens att finna en koherens i prioriteringar som tillåter så stor bredd som möjligt, samtidigt som djup bibehålls. Alltså, eftersom risk kan innebära vad som helst, handlar det om att anpassa och skräddarsy samhällsförmågor utifrån sannolikheter. Risken att utomjordingar invaderar Australien är antagligen bedömd som extremt liten, medan risken för skogsbränder (som inträffar varje år) bedöms som stor. Således prioriteras resurser, arbete, tid och tankeverksamhet för att främja förberedelser för de mest sannolika hoten.

Logiken som blottar sig i citatet påvisar en statligt driven diskurs och konstruktion av en själv som aktör i linje med Agambens och Van Munsters postulat om risk och säkerhet. I en kritisk fråga om budgetering och hållbarhet omformulerar Morrison ämnet i termer av säkerhet. Om statens syfte och funktion centreras kring säkerhet kommer även statens legitimitet att centreras kring säkerhet. Genom att omkontextualisera budgetering och klimat till biosäkerhet, gränskontroll och resiliens visar Morrison på den gränslösa säkerheten. Allt är en variabel i den institutionella maskinens kalkyler och, lite likt ordspråket "alla vägar leder till Rom", så leder alla sakfrågor till säkerhet, risk och staten.

Den 13:e februari ges ett pressmeddelande ut av premiär- och hälsoministern:

The **National Security Committee** of Cabinet has today agreed to extend the entry restrictions on foreign nationals who have recently been in mainland China[...] our **priority is to keep Australians safe. This decision is underpinned by medical advice and recommendations from the Commonwealth's Chief Medical Officer and chief medical officers from each state and territory, on the steps necessary to contain the spread of coronavirus.** The Chief Medical Officer confirmed that our arrangements to protect Australians from coronavirus are working [...]. **The restrictions will be reviewed** by the Australian Health Protection Principal Committee (AHPPC) **in one week.** [...] These measures are all kept under **regular review.** We will continue to work in **close cooperation with state and territory government authorities and our international partners.** The Morrison Government can reassure Australians that our **nation is well-equipped and prepared for this global health challenge.**⁵⁴

I detta citat kan vi vidare se hur en traditionell förståelse av säkerhet inte alltid stämmer överens med hur säkerhetsisering presenteras. Beslut om åtgärder placeras i en kontext av *nationell säkerhet* i och med att den nationella säkerhetskommittén tar dessa beslut. Dessa beslut understöds av medicinsk rådgivning och rekommendationer från chefsläkare på federal

⁵⁴ Morrison, Scott, *MEDIA RELEASE 13 Feb 2020 Prime Minister, Minister for Health: Extension of travel ban to protect Australians from the coronavirus*, 13/02-2020, pm.gov.au

såväl som delstatlig nivå. Restriktionerna kommer sedan att granskas av ytterligare en kommitté, AHPPC, som består av alla delstatliga såväl som den federala chefsläkaren. AHPPC är den centrala plattformen för beslutsfattande i kriser relaterat till hälsa.⁵⁵ De åtgärder som det beslutas om kommer vara under kontinuerlig översikt och granskning. Dessutom kommer verksamheten fortskrida i nära samarbete med subnationella såväl som internationella partners. Detta blir lätt väldigt invecklat, men denna framställning bör tolkas på en metanivå. Det kan argumenteras att detta inte endast är en konstruktion av säkerhet utan även en konstruktion av säkerhetsisering. Alltså, säkerhet konstrueras här inte som ett mål utan som en kontinuerlig process. De åtgärder och beslut som tas pulserar eller går i cykler i tandem med de institutionella och byråkratiska aktörer och mekanismer som är verksamma. Själva processen för huruvida något konstituerar ett säkerhetshot och kräver extraordinära eller särskilda åtgärder *konstrueras* i detta pressmeddelande. Säkerhetsisering presenteras inte i termer av en traditionell förståelse (en linjär process som tilltar i intensitet). Med referens till tidigare använd metafor kan denna konstruktion benämnas Schrödingers säkerhetsisering. Huruvida en säkerhetsisering ens existerar (hot, åtgärder, referentobjekt) är inte fastställt, utan själva processen ter sig existera i en superposition. När en ny riskbedömning görs, när entitet beaktas och mäts, kollapsar den multidimensionella existensen till en singular existens. Antingen bedöms det finnas en tillräckligt stor risk att särskilda eller extraordinära åtgärder krävs, eller så bedöms risken tillräckligt liten att en fortsatt implementation av särskilda eller extraordinära åtgärder inte längre krävs - **“The restrictions will be reviewed by the Australian Health Protection Principal Committee (AHPPC) in one week. [...] These measures are all kept under regular review”**. Säkerhetsverksamheten må kontinuerligt ske i det praktiska och reella, men eftersom säkerhetsisering existerar i det sociolingvistiska utrymmet, konfirmeras eller nekas säkerhetsiseringens existens i den kontinuerligt återkommande kommunikationen från regeringen. Även om säkerhetsverksamhet faktiskt pågår i det praktiska existerar säkerhet i en superposition, tills nästa konstruktion.

Den 27:e februari eskalerar retoriken och den så kallade superposition som säkerhetsiseringen befunnit sig i innan klargörs nu. Notera att citatet nedan är omfångsrikt men dock ordentligt komprimerat. För att bibehålla stor transparens och för att läsaren skall kunna förstå och följa med i tolkningens resonemang inkluderas en sådan stor textvolym. Därför krävs en del övrig information i texten som kontextualiserar innehållet för läsaren. För att vägleda läsaren har citatet delats upp i flera delar. Scott Morrison uttalar följande:

---

⁵⁵ Australian Government: Department of Health, *Australian Health Protection Principal Committee (AHPPC)*, health.gov.au

... **every day there are new developments** in relation to the coronavirus [...]. Earlier today, the National Security Committee met [...] to consider the next round of advice and the information we've been receiving in relation to the coronavirus. What has occurred [...] as the data has come in is that the rate of transmission of the virus outside of China is **fundamentally changing the way** we need to now look at how this issue is being managed here in Australia. [...] the actions that the [...] Government have taken and that included **getting out well ahead of the World Health Organization** [...] based on the expert medical advice [...] there is every indication that the world will **soon enter a pandemic phase** of the coronavirus and as a result, we have agreed today and **initiated the implementation of the Coronavirus Emergency Response Plan**. [...] So while the WHO is yet to declare the nature of the coronavirus and it's moved towards a pandemic phase, we believe that **the risk of a global pandemic is very much upon us** and as a result, as a government, we need to take the steps necessary to prepare for such a pandemic. [...] I instructed through the NSC the Minister for Health to be engaging with the state and territory ministers to be bringing back the plan to **identify any gaps in capabilities at the various stages or levels** at which a pandemic may proceed to. I want to stress that these actions are being taken in an abundance of caution. [...] So **the actions we're now taking in being prepared even further is to ensure that we can respond immediately when the virus moves to the next level.**⁵⁶

Risken har nu bestämts uppnå en tillräcklig tröskel för att säkerhetshotet anses definitivt. Tillräckligt med data har genererats, inhämtats och analyserats och riskhanteringen materialiseras i en given riktning. Vad som vidare är intressant är att samtidigt som säkerhetshotet anses verkligt förflyttas även riskhanteringen från att inkludera det internationella till att lägga betoning på det nationella. Det är i linje med hur Philippe Bourbeau definierar resiliens. Centrala aspekter av resiliens som underhåll leder ofta till en emfas för det nationella, den kollektiva historien samt ett förstärkande av existerande aktörers maktrelationer. Morrison betonar att Australien inte längre utgår från den internationella riskbedömningen (...well ahead if the [WHO]...) utan att australiensk expertis, kompetens och bedömning styr den nationella strategin. Vidare kan en sorts reaktiv proaktivitet skönjas i och med att en bedömning har gjorts för att risken för en pandemi är hög iscensätter implementeringen av "the Coronavirus Emergency Response Plan". Som tidigare diskuterat medför riskens logik i säkerhetsverksamhet att planläggning görs och kapabiliteter förbereds i det proaktiva stadiet för att sedan aktiveras i det reaktiva stadiet. Vidare ska luckor eller glapp i kapabiliteter för de möjliga olika stadierna av virusets utveckling identifieras. Vad som är intressant här är att den proaktiva aspekten av resiliens är nu verksamt parallellt med den reaktiva aspekten. Samtidigt som en rad åtgärder tas skall förberedelser göras så att den reaktiva aspekten längre fram i tiden har underlag: "...the actions we're now taking in being

⁵⁶ Morrison, Scott, *TRANSCRIPT 27 Feb 2020 Prime Minister, 27/02-2020*, pm.gov.au

prepared even further is to ensure that we can respond immediately when the virus moves to the next level.” Vad som ytterligare förstärker konstruktionen av att säkerhetseringen är definitiv är vad som kan utrönas ur följande citat:

We've also asked the **Commissioner of Border Force** to be reporting to us as quickly as possible on additional **measures that would be required at our various ports of entry** [...] I've tasked the Minister for Education to engage with the education ministers from the states and territories. [...] there is no evidence [...] that children are in any greater risk as a [...], but we do believe to take care of our kids, that we need an even **greater abundance of caution** to ensure that should the coronavirus move to a very extreme level or there is any **particular risk that is associated with children**, particularly those attending school, that **we have the preparedness and the arrangements in place with states and territories**. [...] I've tasked the Minister for Home Affairs to be working with his counterparts in the states and territories to **ensure continuity of service, continuity of operations plans are in place** and that we're **aware of any gaps** that would need to be filled at any and every level of what the virus may extend to. [...] There is no need for us to be moving towards not having mass gatherings of people. You can still go to the football, you can still go to the cricket, [...] **You can do all of these things because Australia has acted quickly, Australia has got ahead of this at this point in time**. But to stay ahead of it, we need to now elevate our response to this next phase. I said the other day, this is a health crisis, not a financial crisis. But it is a **health crisis with very significant economic implications**. The Treasury Secretary and [...] the Treasurer who is a member of the National Security Committee was part of those discussions today [...] What the Treasurer is working on with the Treasury is the advice is that if we are to take any actions here [...], that any such measures would only be effective if they were **targeted, modest and scalable**. And we are quite aware of where **the virus is impacting in particular sectors** more than others. Obviously, in the travel sector it's having a very big impact, in the education sector, but also as I mentioned the other day **the impact of supply chain breakdowns**, not just now between Australia and China, but in a more **broader global pandemic stage** those impacts would also be quite relevant. And so we're aware, particularly in the export industry, in the marine sector [...] but these problems are presenting in many other places and Treasury is doing that work now and the Treasurer will be leading a response to that.⁵⁷

Detta är en särskild intressant konstruktion av både referentobjekt och åtgärder som visar hur resiliens utgör en fundamental del av säkerhetseringsprocessen. Vid tidigare utlåtanden har risk och säkerhet relaterats till individuell hälsa (såväl som kollektiv i det abstrakta). Nu formuleras hot och åtgärder som multidimensionella, både i bredd och djup. Då hälsa påverkar människor finns risken att vissa segment eller aspekter av samhället kraftigt drabbade eller slås ut. Därmed följer det enligt riskhanteringsens logik att resiliensen måste stärkas i vitala samhällsaspekter. Morrison berör här gränskontroll, utbildning, samhällstjänster och ekonomin, och förklarar att ansvarig för varje berört departement eller

---

⁵⁷ Morrison, Scott, *TRANSCRIPT 27 Feb 2020 Prime Minister*, 27/02-2020, pm.gov.au

myndighet ska genomföra en riskbedömning samt utföra proaktiva åtgärder utifrån detta. Resiliens innefattar förmågan att kunna bemöta systemchockar och lindra dess allvarlighet. Således konstrueras resiliensen i termer av, inte bara proaktivitet, utan även flexibilitet. Virusets påverkan på vissa sektorer mer än andra och formuleringen genomgående i citatet indikerar vilka dessa sektorer bedöms vara. Risk och resiliens är motparter i många avseenden, men identiska i att deras karaktär är oändlig i tid och rum.

4. Avslutning

4.1 Slutsatser

Syftet med denna uppsats var att förstå säkerhetsisering i fallet Australien och Covid-19 utifrån ett teoretiskt ramverk som fördjupar befintliga, och inbegriper vissa andra, begrepp och koncept. Frågeställningen som vägledde studien lød: "Hur kan säkerhetsiseringen av Covid-19 i Australien förstås utifrån konceptet risk?" Det kan sägas att syftet har genom ett besvarande av den övergripande frågeställningen uppfyllts. Denna uppsats förmedlar *ett* sätt att förstå säkerhetsisering och yrkar för varför detta perspektiv lämpar sig väl för denna typ av studier. Det innebär inte att detta är det enda sättet att analysera säkerhetsisering, speciellt då säkerhetsteori inte refererar till en objektiv verklighet. Således är säkerhetsteori förankrat i dess funktionella roll. Det ger akademiker ett verktyg som kan bistå i att förstå hur säkerhet görs. Likväl kan det sägas att stor andel av den tidigare forskningens teser argumenteras stämma. Dock postulerar många författare enskilda och snäva teser, och vad som egentligen kan sägas bekräftas i studien är att dessa teser kan vävas samman till en koherent förståelse av säkerhet.

Vad som är intressant är hur säkerhet formuleras och konstrueras som en självgående, vetenskapligt bemyndigad, risk- och kalkylbaserad, decentraliserad och allomfattande verksamhet. Denna uppsats undersöker inte om en säkerhetsisering har skett eller inte, utan agerar på premisen att en säkerhetsisering av Covid-19 i Australien har skett. Vare sig 'säkerhet' enligt ovan tolkning refererar till en verklighet av riskhantering, resiliens och så vidare är inte av intresse för denna studie. Enligt bland annat Huysman, Bigo, Van Munster och Aaltola bör säkerhetspraktiker och säkerhetslogiker ses på detta sätt, men huruvida aktörer själva formulerar referentobjekt, säkerhetsshot, åtgärder och så vidare i dessa termer är inte behandlat. Som Lene Hansen menar reflekterar inte säkerhetsteorier en objektiv

verklighet utan är likaså sociolingvistiska konstruktioner som de objekt de undersöker.⁵⁸ Denna undersöknings resultat bejakar en vidare utforskning för hur säkerhet görs. I linje med Kirk och McDonalds tes är det tydligt att säkerhetisering är mycket mer kontextkänsligt, invecklat och nyanserat än vad som föreslås i traditionell säkerhetsteoretisk ortodoxa. Denna studie har syftat till att komma denna komplexitet närmare och genom en fallstudie exemplifiera denna teoretiska dynamik. En känd fras kommer att tänkas på: “life imitates art”. Inom detta ämne handlar det inte om konst utan frasen bör kanske omformuleras som “securitizing speech acts and security logics imitates security theories, risk assessment practices, and institutional mechanisms”. På svenska: säkerhetiserande talhandlingar och säkerhetslogiker imiterar säkerhetsteorier, riskhanterings praktiker samt institutionella mekanismer. Detta är i linje med och stödjer Kirk och McDonalds postulat: “... this challenges the idea that exceptionalism *followed* the government’s securitizing language”.⁵⁹ Alltså, det kan argumenteras att säkerhetisering inte nödvändigtvis är en beroende variabel och att talhandlingar inte nödvändigtvis är en oberoende variabel. Genom att granska *hur* processen ser ut på en djupare nivå kan även Kirk och McDonalds andra tes stärkas. Säkerhetisering är inte en binär process; en sakfråga är inte bestämt antingen säkerhetiserad eller ej säkerhetiserad. Åtgärder är inte antingen extraordinära eller ordinära, speciellt då vad som konstituerar en att en åtgärd är extraordinär är sociolingvistiskt betingat. Som undersökningen visar opererar inte längre säkerhet och säkerhetsdiskurser på denna logik. Det är logiker av riskbedömning, riskhantering och resiliens som reglerar i ett fragmenterat och decentraliserat, men fortfarande sammanvävt, nätverk av aktörer, institutioner, experter, och individer på alla nivåer, från det lokala till det internationella. En schmittiansk syn på säkerhet ter sig på grund av detta inte längre hållbar för samtiden. Säkerhetsteorier, det vill säga den akademiska förståelsen för säkerhet som process, bör vara i samklang med hur säkerhet aktualiseras, men speciellt hur det artikuleras och därmed konstrueras i det sociolingvistiska utrymmet. Denna uppsats yrkar därför för att teorier om säkerhet måste utgå från den *modus operandi* som konstrueras och uppfattas vara verksamt inom säkerhetsarbete. Det kan liknas gråzonsproblematiken, vilket innebär att fientliga aktörer agerar mot den egna staten i så kallade gråzonsområden. Inga krig deklarerar eftersom inga aktioner från den andre aktören uppnår tröskeln för vad som kan klassificeras som allvarligt aggressiva och definitivt kränkande gentemot statens suveränitet. Likväl ter det sig finnas en mängd

---

⁵⁸ Hansen, Lene (2014), *Contesting Security, Strategies and Logics*, s. 225-227

⁵⁹ Kirk, Jessica & McDonald, Matt (2021), *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*

sakfrågor eller skeenden som långsamt och gradvis kan 'säkerhetiseras' i det tysta, men som ej benämns som sådant då den traditionella förståelsen av säkerhet kräver att åtgärder är extraordinära, att hotet är existentiellt och att säkerhetiseringsaktören är en definitiv och given entitet.

4.2 Vidare Forskning

Denna studies ambition var snäv och precis. Därmed är det första förslaget till vidare forskningen att bibehålla studiens djup och utöka avgränsningarna i tidsperiod och därav material. Vidare skulle flera aktörer kunna inbegripas. Denna studie lade premiärministern i emfas, men en inkludering av aktörer på olika nivåer hade varit mycket intressant. Eftersom det teoretiska ramverket och logiken av riskhantering decentraliserar och fragmenterar aktörskap såväl som åtgärder och säkerhet som görande skulle en multitud av aktörer endast bidra till en mer omfattande och nyanserad studie. Likväl som att denna studie vidareutvecklade och modifierade en befintlig tes denna studies postulat designat för att kunna vidareutvecklas med ytterligare studier. Ett exempel på detta hade varit att vidareutveckla aspekten av biopolitik som berördes i och med inkludering av Agamben, Schmitt och Van Munster. Ett annat sätt vidare forskning kan bedrivas är att strukturera en ny studie likt Kirk och McDonald, det vill säga att genomföra en komparativ fallstudie. Insikterna som skulle kunna genereras från att jämföra hur risk conceptualiseras och hur logiker manifesteras i olika länder eller på olika nivåer ter sig akademiskt fruktbara. Slutligen skulle olika statsskick kunna vara intressant att jämföra, speciellt då i mening riskhanterings logik har sina anor i neoliberalism. Skiljer sig säkerhet och riskhanterings logik i demokratiska gentemot auktoritära stater?

5. Källförteckning

Tidigare Forskning

Agamben, Giorgio, *On security and terror*, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 2001

Balzacq, Thierry (red), *Contesting Security, Strategies and Logics*, Routledge, 2014

Bigo, Didier, *Security and Immigration: Toward a Critique of the Governmentality of Unease*, *Alternatives, Global, Local, Political*, vol. 27 nr. 1, 2002, s. 63-92

Buzan, Barry, Wæver, Ole & De Wilde, Jaap, *Security: A New Framework for Analysis*, USA, Lynne Rienner Publishers Inc, 1997

Elbe, Stefan, *Should HIV/AIDS Be Securitized? The Ethical Dilemmas of Linking HIV/ AIDS and Security*, *International Studies Quarterly*, vol. 50 nr. 1, 2006, s. 119-144

Huysman, Jef, *Security Unbound: Enacting Democratic Limits*, Routledge, 2014

Kirk, Jessica & McDonald, Matt, *The Politics of Exceptionalism: Securitization and COVID-19*, *Global Studies Quarterly*, vol. 1 nr. 3, 2021

Schmitt, Carl, *Political Theology: Four Chapters on the Concept of Sovereignty*, Chicago,, The University Chicago Press, 2005 ed.

Van Munster, Rens, *The War on Terrorism: When the exception becomes the rule*, *International Journal for Semiotics and Law*, vol. 17, 2004

Vultee, Fred, *Securitization as a theory of media effects: the contest over the framing political violence*, Diss. University of Missouri-Columbia, 2007

Wæver, Ole, kapitel *Securitization and Desecuritization* i boken *On Security*, s. 46-88, Ronnie D. Lipschutz (red.), New York, Columbia University Press, 1995

Källmaterial

Pressmeddelande: Murphy, Brendan, *Chief Medical Officer's statement on novel coronavirus*, 19/01-2020

- <https://www.health.gov.au/news/chief-medical-officers-statement-on-novel-coronavirus>
[us](#)

Pressmeddelande: Morrison, Scott, *MEDIA STATEMENT 10 Feb 2020 Prime Minister: Joint Statement between The Government of the Republic of Indonesia and The Government of Australia*, 10/02-2020

- <https://www.pm.gov.au/media/joint-statement-0>

Pressmeddelande: Morrison, Scott, *MEDIA RELEASE 13 Feb 2020 Prime Minister, Minister for Health: Extension of travel ban to protect Australians from the coronavirus*, 13/02-2020

- <https://www.pm.gov.au/media/extension-travel-ban-protect-australians-coronavirus>

Pressmeddelande: Morrison, Scott, *TRANSCRIPT 27 Feb 2020 Prime Minister*, 27/02-2020

- <https://www.pm.gov.au/media/press-conference-australian-parliament-house-4>

Presskonferens: *TRANSCRIPT 01 Feb 2020 Sydney, NSW Prime Minister*

- <https://www.pm.gov.au/media/press-conference-sydney-nsw-3>

Presskonferens: Q&A, National Press Club: *TRANSCRIPT 29 Jan 2020 Prime Minister*

- <https://www.pm.gov.au/qa-national-press-club>

Presskonferens: *TRANSCRIPT 29 Jan 2020 Australian Parliament House, ACT Prime Minister*

- <https://www.pm.gov.au/media/press-conference-australian-parliament-house-act-3>

Övriga källor

Australian Government: Department of Infrastructure, Transport, Regional Development and Communications, *Christmas Island governance and administration*

- <https://www.infrastructure.gov.au/territories-regions-cities/territories/indian-ocean-territories/christmas-island/governance-administration>

Australian Government: Department of Health, *Australian Health Protection Principal Committee (AHPPC)*

- <https://www.health.gov.au/committees-and-groups/australian-health-protection-principal-committee-ahppc>

Bergström, Göran & Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 4 ed., Lund, Studentlitteratur AB, 2018

Burke, Kelly, *Australia closes borders to stop coronavirus*, news.com.au, 19/03-2020

- <https://7news.com.au/lifestyle/health-wellbeing/australia-closes-borders-to-stop-coronavirus-c-752927>

Butt, Craig, *Ten graphs that show the rise and fall of Victoria's COVID-19 second wave*, The Age, 27/10-2020

- <https://www.theage.com.au/national/victoria/ten-graphs-that-show-the-rise-and-fall-of-victoria-s-covid-19-second-wave-20201027-p5694b.html>

Hamilton-Smith, Lexy, *Australia's social distancing rules have been enhanced to slow coronavirus - here's how they work*, ABC News, 20/03-2020

- <https://www.abc.net.au/news/2020-03-20/coronavirus-covid-19-scott-morrison-enhanced-social-distancing/12075532>

Flyvbjerg, Bent, *Five Misunderstandings about Case-Study Research*, *Qualitative Inquiry*, vol. 12 nr. 2, 2006

Pearlman, Jonathan, *Almost half of Aussie population under lockdown*, 30/06-2021, The Straits Times

- <https://www.straitstimes.com/asia/australianz/half-of-australias-population-in-lockdown-as-delta-covid-19-variant-spreads>

Pressmeddelande: *Media Release, 13 Mar 2020, Prime Minister, Minister for Health, Chief Medical Officer*

- <https://www.pm.gov.au/media/advice-coronavirus>

National Trauma Centre, *AUSMAT*

- <https://nationaltraumacentre.gov.au/ausmat/>